

En Magí Pallarès, alcalde de Sant Jaume des de 1991, es desviu per la política i encara més, per estar prop de la seva gent. En una ocasió, el president Jordi Pujol va dir d'ell que era "l'alcalde-bomber"; però posats a triar, ell confessa que preferiria passar a la posteritat amb el sobrenom de "l'alcalde de les persones": **"És així com em vaig presentar a les primeres eleccions municipals. Ja aleshores vaig prometre que si els de CiU guanyàvem, m'ocuparia personalment de resoldre els problemes dels veïns del poble. I en la mesura que ens ha estat possible, a mi i al meu equip de govern, en aquests sis anys de mandat hem intentat seguir al peu de la lletra el nostre compromís, sense excepcions. Volem que tothom qui s'apropi a l'Ajuntament esperant trobar solucions a problemes personals o col·lectius, les hi trobi"**.

Els qui el coneixen saben prou bé que en Magí és un home de tracte fàcil i amable. Ell, que no se n'amaga, diu que li fa una mica de ràbia ser d'aquesta manera però en el fons n'està molt content: **"Vull estar a l'abast de tothom que em pugui necessitar. Això que és molt fàcil de dir, a Sant Jaume és una mica més complicat de dur a terme, simplement perquè, a diferència d'altres municipis, en el nostre -que gairebé té vint-i-cinc quilòmetres quadrats- no existeix un nucli central de població, sinó diverses unitats geogràfiques, distribuïdes irregularment pel territori i amb un nombre desigual d'habitants. A més, hi ha famílies que viuen fora d'aquests límits, en masies en mig del camp"**.

A Sant Jaume, però, les distàncies físiques darrerament han començat a desaparèixer. Des de l'estiu de 1996, els veïns que viuen més aïllats i que no disposen de vehicle propi poden moure's dins del terme municipal gràcies a un servei de taxi que l'Ajuntament posa a llur disposició dos cops per setmana. **"De cara al 97, si Déu vol, continuarem oferint aquest servei i possiblement modifiqui els meus horaris d'atenció al públic per fer-los coincidir amb els dies que funciona el taxi, els dilluns i els dijous"**.

Sigui d'una manera o d'una altra, en Magí sempre ha volgut estar al costat de tothom; per això en aquests sis anys no ha parat de fer propostes a favor dels grans, dels joves i, fins i tot, dels més petits. Poc temps després d'haver pres possessió del càrrec, a l'Ajuntament ja es va aprovar que els veïns que volguessin restaurar la façana de casa tindrien dret a rebre una subvenció i que als joves menors de trenta anys se'ls facilitaria l'accés al primer habitatge. A aquestes mesures ben aviat se n'hi van sumar d'altres, i és així com va néixer el Premi a la Natalitat, una manera simpàtica de celebrar cada any, en ple Nadal, l'arribada de nous nadons al municipi. El premi en qüestió, més simbòlic que res, consisteix a lliurar als pares de les criatures una quantitat de diners que varia d'un any per l'altre. **"Enguany, si Déu vol, donarem vint mil pessetes per parella i els pares, el nadó i jo mateix ens farem tots junts una fotografia de record"**.

Històricament, Sant Jaume ha estat un municipi molt castigat pel foc. L'incendi que va declarar-s'hi l'any 1976, un dels pitjors que es recorden, va deixar un vuitanta per cent de la massa forestal sota les brases. **"Una tragèdia com aquella ens va fer prendre consciència**

que no ens podíem tornar a arriscar, i a partir d'aleshores vàrem començar a invertir molts esforços personals i econòmics en la creació d'una bona infraestructura contraincendis. Llavors, poc podíem imaginar-nos que tota aquella feina algun dia ens seria àmpliament reconeguda... Però avui per a nosaltres és tot un orgull que la Generalitat decidís instal·lar a Sant Jaume un parc de bombers voluntaris. El parc va inaugurar-se ara fa dos anys amb una dotació de dotze homes i a mi em van escollir, per unanimitat, cap del cos".

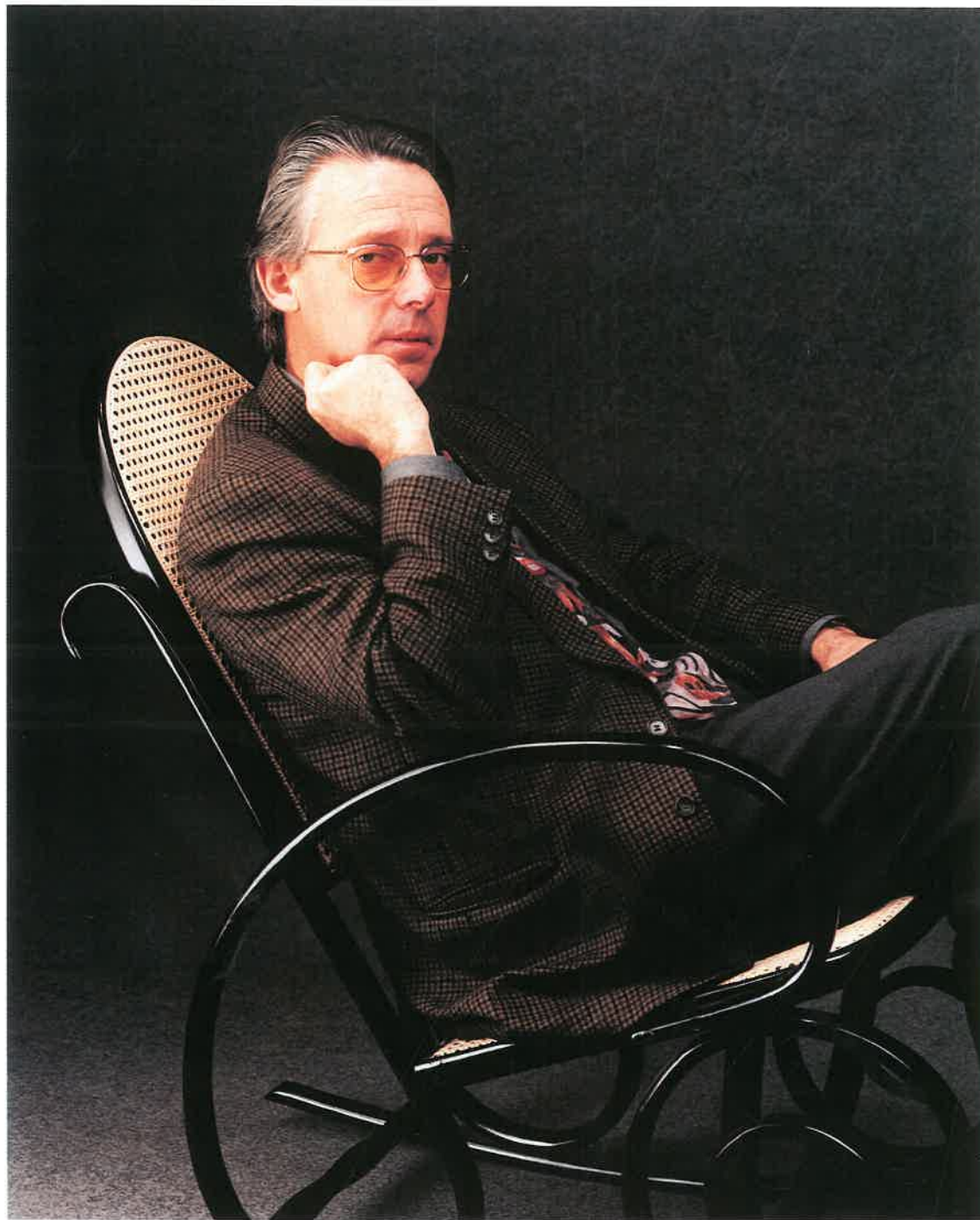
Amb el Parc de Bombers Voluntaris tan a prop de casa, el que més anhela en aquests moments l'alcalde de Sant Jaume per al seu municipi és que en un futur, no massa llunyà, sigui possible resoldre qüestions relacionades amb la seguretat ciutadana: **"Al Baix Penedès fa molta falta que, d'acord amb el desplegament dels Mossos d'Esquadra arreu de Catalunya, se'ns instal·li una caserna, especialment a la part alta de la comarca. De moment, hem de refiar-nos -esperem que de manera provisional- dels serveis amb què ens donen suport els cossos de seguretat actuals"**.

D'uns anys ençà, s'ha constatat a Sant Jaume una certa recuperació en el nombre d'habitants. Aquest fet que, inicialment, podria relacionar-se amb la institucionalització d'un premi com el de la Natalitat no hi té, ni de bon tros, res a veure. **"A efectes pràctics, per no dir econòmics, aquest augment de la població ni ens beneficia ni ens perjudica, entre d'altres coses, perquè estadísticament no podem demostrar que s'hagi produït aquest canvi. Tot plegat sembla una mica contradictori però no ho és gens: entre la dècada dels 50 i la dels 60, moltes persones que vivien a Sant Jaume van marxar cap a Barcelona i ara que han tornat al poble continuen estant empadronats a la capital. Convèncer aquest col·lectiu perquè s'inscriguin al cens del lloc on resideixen i no al del lloc on van residir és per a nosaltres una qüestió prioritària"**.

Bona part dels veïns que viuen i treballen a Sant Jaume, inclòs el seu alcalde, es dediquen fonamentalment a tasques derivades de l'agricultura: mentre uns tenen cura que les vinyes produeixin el millor raïm, els altres posen els seus cinc sentits perquè el vi resultant sigui reconegut arreu com un dels millors. Pel que fa a l'activitat industrial, a Sant Jaume es troba en una fase de desenvolupament: **"La indústria més important que tenim és la cooperativa agrícola però tret d'això... Jo comprenc que la gent de Sant Jaume estigui una mica inquieta per la poca indústria que tenim però no em falten motius per creure que si continuem treballant en la mateixa línia que hem estat seguint aquests darrers anys, anirà venint per sí mateixa"**.

En Magí parla en un to serè i confiat, un to propi dels qui saben que darrera seu deixen molta feina feta i dels qui saben, també, que el millor no és fer el que a un li agradi, sinó que realment a un li agradi el que fa.

"Abans que s'acabi la legislatura -ha promès- espero que hàgim pogut inaugurar una residència per a la tercera edat i haver acondicionat l'escola amb més aules, despatxos, un gimnàs i una sala d'informàtica".

Magí Pallarès Morgades - St. Jaume dels Domenys - 1.382 hab. (el Baix Penedès)